

[Brorsen.]

med til Kornordningen er naturligvis den, at vi i Landbokommissionen meget hurtigt ved vore Undersøgelser kom til det Resultat — og vi vidste det for Resten i Forvejen —, at vi ikke kan afsætte vor store Fedevareproduktion, vi har de største Vanskeligheder dermed; men vi indførte i 1934 for 100 Mill. Kr. Korn alene, og naar man saa betragter det danske Landbrug som en Enhed, kommer man hurtig til det Resultat, at vi maa se, om der ikke er Mulighed for, at vi i Tider som dem, vi er inde under nu, kan blive selvforsynende paa Kornomraadet. Og for Resten vil jeg gerne sige, hvad jeg allerede har nævnt, at jeg ved ikke, hvorledes det egentlig skulde forholde os paa anden Maade, naar vi fra samtlige Landbrugsorganisationer har Anmodninger til Rigsdagen om at tage fat paa det Spørgsmaal og se at faa det løst. Afsket om en Kornordning er jo udtrykt af alle Organisationer, og saa kan man ikke bagefter komme og sige: Det kan der slet ikke være Tale om, det vil vi ikke have med at gøre! Vi maa vise Solidaritetsfølelse ude i det danske Landbrug, og jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at den efterhaanden vil komme. Det kan jo ikke nytte, at man et enkelt Sted i særlig Grad sætter Pris paa en god Kødlov og i en anden Egn er særlig interesseret enten i en Kartoffel- eller i en Sukkerordning. Vi maa se paa Erhvervet som en Enhed, saaledes at vi paa alle Omraader gør vort yderste for, at Mulighederne for økonomisk at eksistere derude kan blive større.

Formanden har sendt mig en lille Seddel, der tyder paa, at Tiden er ude; der var ellers endnu adskillige Ting, jeg gerne vilde have Lov at nævne, navnlig vilde jeg gerne have henvendt et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen; det bliver der altsaa ikke Tid til, men det kan maaske komme ved en senere Lejlighed.

Jeg vil saa blot til Slutning sige, at naturligvis er Kornordningen ikke lige tilfredsstillende for alle. Men naar man fra den ene Side siger, at Kornprisen er ansat for lav, den skulde være højere, og fra den anden Side, at vi slet ingen Kornordning skulde have, saa tror jeg virkelig, at vi saa nogenlunde har truffet Mellemproportionalen ved Lovforslagets Indhold.

Maa jeg saa blot til Slut — for hvis jeg ikke slutter nu, er jeg bange for, at Formanden vil afbryde mig — med Hensyn til de stillede Dagsordener sige, at vi vil for vort Vedkommende til enhver Tid selv bestemme, hvornaar der skal stilles en Dagsorden. Vi har jo adskillige Gange

gennem en Dagsorden tilkendegivet, hvad der var vort Ønske: en samlet Landbrugsplan, men vi har ikke haft politisk Magt til at gennemføre det. Imidlertid, vi vil selv bestemme, hvornaar der skal stilles en Dagsorden, og da vi har truffet en Overenskomst med Regeringspartierne og med de Konservative med Hensyn til Kornordning og Svineordning, agter vi naturligvis at holde vort Ord, og jeg skal derfor anbefale mit Partis Medlemmer at stemme imod de to fremsatte Paastande paa Overgang til Dagsordenen.

Larsen (Bjerre): Da den højtærede Landbrugsminister har været inde paa de forskellige Problemer, der har været rejst her, og ret udtømmende har imødegaaet de Udtalelser, som er fremsat, har jeg kun nogle ganske korte Bemærkninger at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Kyed stillede, kan jeg godt sige, et direkte Spørgsmaal til mig. Jeg havde i min Indledningstale i Formiddags opholdt mig noget ved Brødkornet og havde talt om, at det vilde blive husket. Det ærede Medlem spurgte mig, om dette skulde forstaaes som en Trusel. Ja, jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem vil lægge deri — jeg har ikke ment det som en Trusel. Det kan jo huskes paa forskellige Maader. Jeg har tænkt mig, at det kunde huskes paa den Maade, at man tænkte over det, naar der var Lejlighed dertil, f. Eks. naar man skal afgive sin Stemmeseddel. Andet og mere har jeg for mit Vedkommende ikke lagt ind i det.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har jeg ogsaa et Par Bemærkninger. Jeg berørte i Formiddags, at naar der ikke var gennemført mere dybtgaaende Foranstaltninger til Fordel for Landbruket, end Tilfældet er, saa var det, fordi det andet høje Ting, Landstinget, i flere Tilfælde er gaaet imod de Forslag, der var fremsat her i Folketinget, og hvoraf en Del var vedtaget her i Folketinget. Derfor synes jeg, det er forkert at det ærede Medlem at sige, at Landstinget skal ikke have Skylden. Jo, Flertalspartierne oppe i Landstinget har saa afgjort i flere Tilfælde Skylden for, at der ikke er gennemført mere dybtgaaende Landbrugsreformer, end Tilfældet er. Der kan peges paa Konverteringsforslagene, der har været til Behandling deroppe, og andre Forslag har ogsaa været fremme, men har ikke kunnet gennemføres, fordi Flertalspartierne i Landstinget har stillet sig uforstaaende over for dem. Der kan saaledes peges paa